

DET FÖRSTA jag måste säga är: Jag är inte ensam om att vara kritisk till Cesar Millan.

I Sverige har vår största utbildningsorganisation inom hundsektorn, SBK, tagit officiellt avstånd från Cesar Millans metoder. Många fler har reagerat och på alla sätt försökt stoppa programmen.

Jag refererade förra gången till Canis, en stor och väl ansedd norsk tidskrift, som är mycket kritisk. När Cesar Millan började sändas i Danmark, blev det folkstorm och programmen stoppades i den kanal där de från början visades.

I FRÅGA OM rädda hundar är det helt nödvändigt att träna dem för att de ska kunna leva ett liv utan för stor rädsla. Jag har under många år själv arbetat med problem hos hundar och rädsla är en av de vanligaste orsakerna till att man söker hjälp. Men träning av rädda hundar ska göras på helt annat sätt än det jag sett Cesar Millan praktisera.

Den etablerade metod som finns bygger på att man ska vänja hunden vid en så liten dos av det den är rädd för att den klarar detta utan (större) symtom. Sedan ökar man successivt, vilket ofta gör träningen långsam och tålamodsprövande. Att istället tvinga en hund att vara nära något den är rädd för till dess att den ger upp, är både djurskyddsmässigt och etiskt förkastligt.

JAG TROR ATT vi alla skulle behöva granska mer av det vi ser av hundträning på ett konstruktivt och kritiskt sätt. Jag ska dra en parallell till barn för att visa hur jag menar. Om vi har en duktig lärare som ofta jobbar med barnen på ett effektivt och pedagogiskt korrekt sätt, men ibland anser att man måste ta till en örfil – hur reagerar vi då? Skulle du som läser detta säga – ”Ok för det mesta är ju den här personen duktig och gör så mycket bra för barnen. Antagligen behövs väl örfilen eller jag kan i alla fall overse med den.” Eller skulle du säga som jag – ”Detta visar något om denna person som är viktigt att notera och reagera mot. Jag delar inte personens värderingar och syn på hur man får handla mot andra människor.” Det är en tydlig varningsklocka att noga överväga vad den personen säger och gör, eftersom jag nu vet att vi inte har samma värdegrund och etiska synsätt. Parallellen till hunduppfostran är tydlig – Cesar Millan och jag lär inte ha samma värdegrund och etiska synsätt. Därför tar jag avstånd från hans metoder.

KERSTIN MALM, FD I ETOLOGI, MED INRIKTNING PÅ HUNDARS BETEENDE